

F OLDAL

TINI-TOLI

TÁJKÉP

VASÁRNAPI ASZTAL

OLVASMÁNY

OTTHON

A VASÁRNAP TÉMÁJA

KULTÚRA

NAGYVILÁG

ÉLETMÓD

KOPERTA

Molnár Miriam blogja**Csöpi blogja**

web

vasarnap.com

NYOMTATHATÓ VERZIÓ

KÜLDJE EL EZT A CIKKET!

A kicsik is útra kelhetnek

A HURRIKÁNOK ÉVADJÁN

Mesés vakációnak is felfogható Áron csaknem féléves Fidzsi-szigeteki tartózkodása, melyet érdekesebbnél érdekesebb ismerkedések, mindig újat hozó utazások és vidám, zenés esték varázsolnak felejthetlenné. A kapitány gondolatainak mélyén azonban az ötédként ott töltött hónapban is ugyanaz kavargok, mint az elsők a végén: „Vár az óceán, készírsz hajót, mert ha felhangzik, hogy a viharok kimmúlnak, akkor rajta...”? Abolyan telnek a hetek, újabb és újabb hurrikánokról, hátrakötött inger, buszokat taszigáló vad szörfbohokokról szoktak a rövid híradások, s Áron tudja, hogy még másfél hónapig a romló erők uralkodnak a vízeken, de aztán majdsok eljön az napja. Egy kis kitérő: Élt már így magyar az óceániai szigeteken. Ez az ember Festetics Rudólf volt, a magyar néprajz sájnálatsan elfeledett egyénisége, akinek pályafutása a nagy romantikus írók tollára való: magyarként 1865-ben Párizsban született grófi családban. Iskoláit Bécsben végezte, a katonaságnál huszár hadnagy volt, s jó parti reményében a lányos házak szívesen látott vendégeként tartották számon. Lelkészen vette magát az életbe, a világ megismerésének a vége vezetett. Európa és Afrika után Amerika csöböt, s ott hamarosan a helyi pénzárzatorokozás kedveben lett. Meg is lepte vendégfőit, mert miután egy gazdag familia nagy elégedettségére feleségül vette a család egyetlen leányát, Ella Hagint, szokványos nászút helyett hetvenhat tonnás vitorlást építtetett (Áron vitorlása 1,1 tonnáé), és az ifjú pár San Franciscónál az óceánra szállt. A kalandokra éhes gróf a meneszt el t hallotta, hogy A kínesek sziget világáig szerezte, je, Robert Louis Stevenson a csendesóceáni Szamos-szigetekre költözött. Ez a hír annyira felbuzdította, hogy meggyte felelőségét, látogassék meg a kőfőfő, s közben megismerék egész Óceániát. Akkor Ella még nem tudta, hogy férje a szigeteken milyen életről álmodott lepi majd meg. Az ifjú házastárs hamarosan grófkora kevéssé jellemző tevékenységbe fogott. El szór csak jegyzetelt –de mennyit! –, majd gy jteni kezdte az elképzest bbnél elképzest bb tárgyakat, s vakmer bbnél vakmer bb utazásokat tett a szigeték belsejében. Ez az elfoglaltság leginkább a néprajzkutatásnak felelt meg. Szerecsnére felesége id közben szenvedélyes fotográfussá vált, így mindenhova együtt mentek. Nemegetszer kellett menekülniük a felbuzdított beunzítotték el l, akik az emberévsít a természetesen kívül még jónak is tartották. Ella dicsegetésre legyen mondvá, hogy öt évig bíra. Ekkor évődtek újjak. Festetics kutatószervevénye még évéig kitarított, míg nem vitorlása az indiai-óceáni Maldív-szigeteken zátonyra futott. Az út során a gróf felbecsülhetetlen érték néprajzi gy jteményt állított össze. Ebb l 1600 tárgyat és 441 eredeti fényképfelvételt (tívegnegatívokon) a Magyar Nemzeti Múzeum néprajzi osztályának ajándékozott. Bár Franciaországban született, és a magyar nyelvet alig beszélte, mindent magyarként mutatkozott be. Kétfézes, franciaál írt könyvével –mely 1905-ben Emberev k között, nyolcvévi csendes-óceáni hajózás a Tolna yacht-on címmel magyarul is megjelent-világírásra tett szert. Így elismerésekben fűrdőve ismét a legmagasabb körökben mozogott. Ennek a következménye újabb házasság lett, majd a nászútra már ismer s módos: ezúttal 270 tonnás vitorlást építtetett, a Tolna II-t. Bátor felesége, Alice Werner mindenne elszántan követte h sként imádott férjét az óceánra. Pechjére vagy szerecsnére t nem kerünte hatalmába a fényképezés szenvedélye, és gyorsan ráébredt, hogy a néprajzról meg rettenetesen kutatóról jobb kényelmes, biztonságos helyen, könyvek l tájékozódni. A gróf házasság is meg sült, de a korabeli híradások nem írták róla, hogy épült volna Tolna III. Ha elhangzana az a kérdés, hogy élete során Óceánia mely szigeteit látogatta meg, a könnyebb válasz az volna, melyiket nem. Es Stevesóat, a kalandregények mestérért megtalálta? Természetesen, s közösen terveztek meg egy bebörtönzött benszított király felházát alattvalóinak rabságából való kiszabadítását...

Részletek Áron naplójából

Médér Áron a hurrikánok foglalkoztatták, s hogy e lízáz összpontosítás tárgyától hogyan tudott el néknt megszabulni, szárazon pihen hajójának a naplójából megtudhatjuk:

2008. 1. 15. (478. nap): Egyre többet hallok Fidzsi isteneir l, a ruha nélküli élet l, a kánnibalizmusról és a törzsi háborúkról, s az az érzésem, hogy ez az a hely, ahol mindig is élni akartam. Míg nem fejezted be az álmod, nem kezdhetés újat! Vitorlásutammak még nincs vége...

2008. 2. 13. (507. nap): Kod délafrikai, és a családjával nyolc éve van úton egy kataránnal. It szeretnének élni, boldognak lenni mindennap. Ez energiát ad, és kinyitja az ajtókat...

2008. 2. 15. (509. nap): Naponta hallom a tenger morajlását, híányzik a vitorlázás. Délét t Hanszal beszélgettem. Szinte minden l, de els sorban a vitorlázásról. Készítem a hajót!

2008. 2. 17. (511. nap): „El szór nem vesznek tudomást rólad, aztán kinevetnek, aztán harcolnak ellened, aztán gy zöl!”(Mohandász Karamcsand Gandhi). Vasvári János tavaly decemberben feladta az Atlanti-óceán egyedül való áttevezés-kés és bismét megpróbálja.

2008. 2. 25. (519. nap): „Nem érdekel, mib l élsz. Azt akarom tudni, mire vágysz, és hogy szembe mersz-e nézni a vágyaiddal. Nem érdekel, hány éves vagy. Azt akarom tudni, megkockáztatod-e, hogy rülnek t nj szerelmédért, álmaidért és azért a kalandért, hogy életben vagy. Nem érdekel, hol, mit és kit l tanultál. Azt akarom tudni, mi ad neked er t belülre l, amikor kint már minden másnak vége van.” Oriah Hegyi: Álmodó indián törzsfnök (1994).

2008. 2. 26. (520. nap): „A gyengék sohasem bocsátanak meg. A megbocsátás az er sek erőnye” (Gandhi). Ha teljes életem akarunk élni, tudnunk kell, kik is vagyunk igazából. A meditáció az út elhez a tudáshoz. Esti könyvem: Lao-ce Tao te king Az Út és az Erény könyve. 2008. 2. 27. (521. nap). Mostantól visszaszámolok, és készülok a következő szakszra.

2008. 3. 10. (523. nap): Négy hónapja vagyok Fidzsin. Esett, munka helyett a kávézóban Ana zenéit másoltam a gépre. Vége van Pavarottim! Este hat kilométer lefutása, félúton egy óra focizás a csapatommal. Ma csapatag lettem. Az edz és a fi úk komolyan veszik, így nincs pardon –vasárnap helyi bajnokság.

2008. 3. 17. (529. nap): Ha beszélgetés van, a háttér és az okokat kérdezik t lem. Szeretem az óceánt. A hajósok egy része, például Bobby fél az óceántól, ezért óvatos.

2008. 3. 19. (531. nap): A retetmag teljesen kicsírázott. Hans csíráztatási tanácsa bevált (m anyag bef ttesítveg lezárva, például szönyoghálóval, és csak ókdalt fektetve szabad tárolni).

2008. 3. 22. (534. nap): Ma fogyott el a magyarországi kézszerésít. Eddig csak azt ettem, alig vettem kenyeret. Nagykép en azt gondolom, hogy eljutottam arra a szintre, hogy a fi dzsi ételeket nemcsak f zöm, hanem tovább is fejlesztem.

Végzős „Azt akarom tudni, hogy tudsz-e egyedül lenni önmagaddal, és hogy igazán szeretted-e azt a társaságot, melyet úres óráidra magad mellé vállasztottál” –kérdezte Oriah, az indián törzsfnök. Áronra méretezve: a Carina kapitánya nagyon tud... Mert máskülönbem nem volna kedves mások számára sem. Még egy Fidzsi-szigeteki focipályán sem...

POÓR JÓZSEF

[2008. 04. 25.]